

Kære medlemmer af Fjordkredsen

Det glæder mig at stå her i dag og præsentere vores årlige beretning for 2024. Det har været et par år fyldt med både udfordringer og fremskridt, og jeg vil gerne takke jer alle for jeres fortsatte engagement og støtte i vores bestræbelser på at forbedre lærernes arbejdsforhold i Ringkøbing - Skjern Kommune.

Vi har arbejdet hårdt på at styrke lærernes position og sikre dem den anerkendelse og respekt, de fortjener. En af vores primære målsætninger har været at sikre bedre arbejdsforhold, og jeg er stolt af at kunne fortælle, at vores bestræbelser har båret frugt. Vi har aktivt lobbyet for forbedrede arbejdsbetingelser, og vi har set positive tegn på politisk vilje til at imødekomme vores krav.

Vi har også været aktive i at skabe større gennemsigtighed omkring beslutningsprocesserne, både internt i foreningen og i samarbejdet med kommunale myndigheder. Vi tror på, at åben kommunikation og dialog er nøglen til at opnå de bedste resultater for vores medlemmer, og vi vil fortsat arbejde på at styrke denne kommunikationskanal.

DLF har haft fokus på at udvikle vores medlemmers kompetencer og styrke deres faglige netværk. Der er blevet arrangeret en række kurser og workshops, der sigter mod at opdatere vores medlemmer på de nyeste pædagogiske metoder og give dem redskaberne til at håndtere de udfordringer, de står overfor i deres daglige arbejde.

Selvom vi har opnået betydelige fremskridt, er der stadig meget arbejde at gøre. Vi vil fortsætte vores indsats for at sikre, at lærerne i Ringkøbing - Skjern Kommune får de bedst mulige vilkår og ressourcer til at udføre deres vigtige arbejde. Vi vil fortsætte med at lytte til jeres bekymringer og feedback og arbejde målrettet på at adressere dem.

Tak for jeres fortsatte støtte og engagement i Fjordkredsen. Sammen kan vi gøre en forskel for lærerne og for vores samfund som helhed. Tak.

Jer, der har været med før og kender mig, sidder nok og tænker – ”det var en meget kort beretning”

Det er nu heller ikke min beretning. Jeg skrev til ChatGBT: ”Skriv den mundtlige beretning for Fjordkredsen”, og så fik jeg denne retur. Det er jo skræmmende, hvad AI – kunstig intelligens kan i dag, og det bliver nok ikke mindre i fremtiden.

Det er blevet et redskab som både elever, forældre og forvaltningen bruger.

Eleverne bruger det til opgaveskrivning. I en undersøgelse fra november 2023 svarer 14 % af eleverne i alderen 9 – 14 år, at de bruger det til skolearbejde. Forældrene bruger det til at klage over afgørelser, de ikke er enige i, og mon ikke det også bruges i forbindelse med diverse indstillinger til de politiske udvalg?

Jeg siger ikke, det ikke skal bruges, men at vi skal lære at bruge det hensigtsmæssigt.

Når det så er sagt..., så vil jeg nu alligevel prøve med min egen beretning.

Kære generalforsamling, kære medlemmer

Så er vi samlet til generalforsamling igen – første gang efter vores vedtagelse om 2-årige, og det er godt at se jer igen.

I år er det 10 år siden, jeg første gang blev valgt som formand for Fjordkredsen. For mig er det en kæmpe tillidserklæring fra jer, at jeg har fået lov at stå i spidsen for Fjordkredsen. Det er jeg meget stolt af.

Jeg blev valgt midt i krisetid, hvor samarbejdet med at udvikle vores skoler ikke var et samarbejde, men et diktat/Lov 409. Vi havde lige været gennem en lock-out, vi stod på randen til at starte et nyt skoleår, hvor skolereformen skulle implementeres. Vi var egentlig sat uden for døren i hele landet. Det var vi også her i Ringkøbing - Skjern.

Alle aftaler om arbejdstid og løn blev opsagt – og det på alle områder – folkeskolerne, UU, PPR og dagtilbud og undervisning. Set fra min stol i sådan en situation er der kun en ting at gøre, det er at kæmpe. Og det gjorde vi. Vi kæmpede os tilbage i forhandlingslokalerne, for selvfølgelig, og det har historien også tydeligt vist, kan man ikke lave skole og indføre store forandringer på skolerne udenom lærerne, børnehaveklasselederne og de øvrige ansatte. Det bringer ikke noget godt med sig.

Heldigvis gik der ikke længe i Ringkøbing - Skjern, før vi fik overbevist vores politikere – eller særligt vores daværende nye borgmester, Hans Østergaard, om værdien af en arbejdstidsaftale for lærerne og børnehaveklasselederne i kommunen, men derfra var det en lang og sej proces, og jeg var da også ved at give op, men møder på borgmesterkontoret og møder med udvalget gav til slut bonus, og vi fik en arbejdstidsaftale på plads for lærerne og børnehaveklasselederne. Jeg havde nok ikke regnet med, det ville være en venstre politiker, der hjalp os videre, men Hans Østergaard var med til at skubbe i den rigtige retning. Den aftale, er sådan set stadig den, der danner fundamentet for vores aftale i dag, selvom vi siden har fornyet og forfinet den flere gange.

Om aftalen er helt, som vi gerne vil have den – nej, ikke helt, men en aftale skal rumme flere parter ønsker, og det kommer til udtryk i forskellige kompromis. Også i vores lokale aftale.

Det er nok en "on-going-proces", at få tingene til at fungere optimalt. I år er fokus igen på, at opgaveoversigterne rent faktisk lever op til aftalen, altså at de angiver de opgaver, som læreren påtænkes at anvende sin arbejdstid på i normperioden og i en så tilstrækkelig detaljeringsgrad, at opgaveoversigten kan danne grundlag for, at ledelse og lærer sammen kan vurdere sammenhængen mellem lærerens tid og opgaver. Det kræver så også, at I som lærere også selv er aktivt opsøgende, når det ikke giver mening! Hvis I ikke forstår, hvorfor jeres opgaveoversigt ser ud, som den

gør, så er det jeres leders ansvar at kunne forklare det, så det giver mening – OG – I skal bede om den forklaring. Vi bliver nemlig rigtig tit mødt af et argument om, ”at det jo nok mest er kredsen”, der går op i det med opgaveoversigterne! Ja, det gør vi, fordi det er en del af vores overenskomst, så det er sådan set det, vi er sat i verden for at gå op i! Men I kan hjælpe med, hvis I også går op i det og siger det til jeres leder, når det ikke ser rigtigt og meningskabende ud.

Forvaltningen har været vært ved en kursusdag med TRIO omkring opgaveoversigterne, hvor lederne og et par tillidsrepræsentanter deltog. Jeg deltog også. Der er efterfølgende sendt forslag ud til skolerne i forhold til at få lavet opgaveoversigterne gennemskuelige og korrekte, så hvis I oplever, jeres opgaveoversigter ændrer sig, så kan I med rette spørge ind til, om der er taget udgangspunkt i det udsendte forslag.

Vi arbejder til stadighed på at finjustere, og det gør vi i særdeleshed for at skabe det bedste arbejdsmiljø for lærerne og børnehaveklasselederne.

Det er problematisk, når hver tredje lærer oplever at blive klaget over, for det er noget, der kan slå hårdt. I mange tilfælde kunne man have undgået, at konflikterne udviklede sig til klager, ved at skabe en tydeligere rollefordeling mellem skolerne, lærerne og forældrene.

Nogle af problemerne skyldes, at kommunikationen mellem lærere og forældre går skævt. Den bliver baseret på skriftlige, hurtige beskeder, og så får man ikke talt ordentligt sammen. Vi skal derfor have klare aftaler med hinanden om, hvordan vi griber det an, hvis vi er uenige om noget og tale sammen, inden problemerne vokser sig store.

En tydeligere rollefordeling og bedre kommunikation kræver tid, og at vi fordyber os i det. Tid er det, der mangler på mange af skolerne. Men det er en opgave, der skal prioriteres.

I Danmarks Lærerforening og selvfølgelig også lokalt her i Ringkøbing - Skjern Kommune arbejder vi på at beskytte jeres rettigheder som arbejdstager og ikke mindst sikre ordentlige arbejdsforhold. Hvis I kommer i problemer på jeres arbejdsplads, så vil det ofte være jeres tillidsrepræsentant eller os på kredskontoret, der kan hjælpe jer. Og det bruger vi rigtig meget af vores tid på. Vi er bisidder ved utallige sygesamtaler, tjenstlige samtaler og andre former for samtaler mellem jer og jeres leder. Det giver os et ret godt indblik i, hvor skoen trykker ude på arbejdspladserne, og den samlede viden er vigtig – i første omgang i forhold til skolelederne – men også i dialog med forvaltningen, og vi kan også tage det videre til både FagMED, men også mere specifikt til hovedudvalget og dermed også direktionen i kommunen.

Vi bruger meget tid på at arbejde for udviklingen af skolerne og arbejdsforholdene i kommunen, og heldigvis er vi kommet væk fra den tilstand, vi havde tilbage i 2014/15, hvor holdningen nok var, at udvikling skulle lærerne ikke blande sig i, vi skulle bare gå på arbejde fra 8-16, og så gik det nok endda. Sådan er det ikke at være lærer, det ved vi jo ganske udmærket os, der sidder i dette rum. Det er meget mere end det. Og det har vi vidst gennem mange, mange år.

I år fejrer Danmarks Lærerforening 150 års jubilæum. Vi er en af Danmarks stærkeste fagforeninger. Vi har stor opbakning fra lærerne, heldigvis ønsker de fleste lærere på skolerne fortsat at være med i fællesskabet og den styrke, det giver os.

Fællesskabet i fagbevægelsen har bragt os langt i Danmark. Vi har kæmpet for mere i løn, kortere arbejdsdage, ferie, 5 dages arbejdsuge, 11 timers hvile, løn under barsel, ordentligt arbejdsmiljø, pension og meget, meget mere. Alt det er ikke kommet af sig selv, det er kommet, fordi vi har stået sammen og turdet stille os frem og kæmpe. Som en tidligere LO formand sagde, da han gik af tilbage i 1982, "vi har sejret ad helvede til". Vi har skabt så gode arbejdsvilkår i Danmark, at mange ikke længere synes, det er nødvendigt at være en del af fællesskabet i en fagforening. Den udfordring har vi heldigvis ikke i lige så stor grad som i resten af fagbevægelsen, men vi er også presset i Fjordkredsen. Mange unge ønsker ikke at være med i en fagforening – det behøver de ikke, de kan klare sig selv. Lige indtil man ikke kan. Og der er det desværre for sent. Jeg kan godt blive bekymret, når jeg ser på de helt unge menneskers mulighed. Får de fx job som bud for Volt, så bliver de ikke ansat som medarbejdere, de bliver ansat som selvstændige bude. Det betyder reelt, at hvis de er syge, får de ikke løn. Hvis de styrter på budcyklen og kommer til skade, så skal de selv sørge for at have en forsikring, for hvis de får en arbejdsskade, er det deres eget ansvar. Det er også svært at stå sammen om at få en ordentlig løn, hvis man ikke står sammen med nogen, men kun skal kæmpe selv. Men det er ikke kun de unge, det er også andre aldersgrupper, og i Fjordkredsen vil det blive et kommende indsatsområde, for der er ingen tvivl – sammen kan vi mere.

Derfor er det også vigtigt at vi stadig står sammen om at kæmpe for ordentlige arbejdsforhold og lønforhold. Ikke kun for os lærere, men for os alle sammen på arbejdsmarkedet. Tilbage i november læste jeg en undersøgelse fra Arbejderbevægelses Erhvervsråd – overskriften var "fagforeninger øger ligheden og velstanden" – og derfor kan vi også i fagbevægelsen være stolte af, at vores kamp har været med til at forme det Danmark, som vi har. Danmark er et af de rigeste lande i verden, det er et af de lande med de bedste arbejdsvilkår og bedste lønninger samtidig med, at vi har et socialt sikkerhedsnet. Det har vi skabt sammen i Danmark, og fagbevægelsen har en afgørende rolle i det. Derfor er det vigtigt at fejre vores fødselsdag i år, hvor vi fejre alt det, vi har opnået sammen, men også tale om alt det, vi fortsat skal opnå. Forhåbentlig får vi mindst 150 år mere.

Fejringen af foreningens 150-års jubilæum foregår – lidt ligesom i Føtex eller Bilka – hele året. Men vi holder et arrangement tirsdag d. 2. april, hvor vi har inviteret Anne Søgaard til at holde oplæg om vensomhed. Der vil være spisning bagefter, så sørg for at få lavet en aftale med dine kolleger om en hyggelig aften. I kommer selvfølgelig til at sidde sammen med jeres kolleger fra skolen. Og så kan jeg afsløre, der også bliver et medlemsarrangement d. 24. oktober med biograftur.

I Ringkøbing - Skjern er der virkelig grund til bekymring for skolernes udvikling. Igennem årene er der ikke investeret, men sparret. Der er så mange fantastisk dygtige medlemmer i Ringkøbing - Skjern, der hver dag knokler for at skabe den bedste skole for vores elever. Det har betydet, at vi har været i stand til at levere dygtige elever, der klarer sig godt. Særlig stor ros får de unge fra

specialområdet, når vi hører om "Nye veje", men det er ikke kun lutter lagkage, for med den økonomiske model, der kom med beslutningen omkring "Nye Veje", så betyder det nu, at der ikke er penge til specialområdet, og det bliver så almindelen, der skal betale.

I mandags kom der årsrapport fra Klagenævnet for specialundervisning. Det er her, forældrene kan klage over kommunens afgørelse om manglende bevilgning af hjælp til deres børn. Deres tal indikerer også, det er økonomisk pressede kommuner, der ikke kan bevilge de rette tilbud til eleverne med særlige behov. I 2019 bakkede nævnet kommunerne op i over halvdelen af klagerne, i dag er det forældrene, der får ret i 2/3 del af klagerne. Det er selvfølgelig min helt egen tolkning, men jeg synes, det taler sit eget sprog.

Jeg kan godt engang imellem blive så træt, når det hele går op i tal, og der slet ikke tales om de børn bagved tallene, der ikke kan få den korrekte hjælp. Det bliver hurtigt forvaltningens fokus. I år er der 10 skoler, der har røde tal, og jeg har anbefalet en skolebestyrelse ikke at godkende skolens budget, for det ser bare ikke godt ud. Der er elever, der mistrives og der er lærere, der ikke trives.

Det seneste år er 6 skoleledere stoppet i vores kommune, og det kan man selvfølgelig godt undre sig over. Det har både været søgning til andre job tættere på hjem, men der har også været sygdomme og opsigelser til ingenting, så hvad er det, der gør det? Er der også et ramt arbejdsmiljø hos lederne?

Jeg synes, vi har hørt fortællinger om meget pressede medarbejdere det sidste år, og særlig store frustrationer over den manglende økonomi til at hjælpe alle vores elever. I forhold til budgetterne, så har vi i alle de år, jeg har siddet i HovedMED spurgt, hvorfor man ikke prisfremskriver i vores kommune, og jeg har fået mange sange fra de varme lande om, hvor lidt det betød, men efter et budgetseminar fandt jeg ud af, vi faktisk har ret til at få kendskab til den økonomiske konsekvens helt ned på den enkelte enhed. Hvad betyder det egentlig, når man ikke prisfremskriver?

Det betyder fx, at fik man 5 kr til en liter mælk for 10 år siden, så får man også det i dag. Når alle skolerne har stigende udgifter på varer og ydelser, men ikke får tildelt til det, så er det eneste sted, der kan spares, det er lønninger, så det betyder færre medarbejdere til at løfte opgaven..., og så giver det jo pludselige mening, at presset på medarbejderne stiger.

Jeg skrev en indstilling og fik vores næstformand i HovedMED til at gå videre med den, så vi kunne få synlighed.

Det betød, der kom reelle tal på.....det ville være en skjult besparelse på 55 millioner over de næste 4 år.....og det er altså også en besparelse, der har været i kommunen de sidste 8 – 10 år. Vi ønskede fra HovedMED, at det blev sendt til drøftelse i økonomiudvalget, og her besluttede udvalget, at fra nu skal der prisfremskrives.

Det viser, hvordan vi kan bruge vores MED-system og, at det kan ændre på beslutninger – og så er det en sejr, vi godt kan være stolte af.

Vi forsøger at få vores politikere i tale på flere måder, så vi kan få fortalt dem, hvordan virkeligheden ser ud. Frederik og jeg sidder i Folkeskolernes samråd, hvor repræsentanter for skolebestyrelserne deltager sammen med udvalget. Derudover har vi i FagMED møder med udvalget om økonomi, og i vores aftale har vi fået skrevet ind, der skal være en temadag om året med udvalget, hvilket også giver en god mulighed for, at de kan høre lidt om, hvordan hverdagen er fra os og fra tillidsrepræsentanterne.

Men besparelsen har været der de sidste mange år, og vi oplever dagligt på kredskontoret, at skulle håndtere medlemmer, der er blevet ramt af stress og sygdom. Når de fortæller om, hvad det er, der fører til det pres, så handler det i høj grad om, at lærerne ikke kan levere den faglighed, de mener, er nødvendig for at løfte det enkelte barn, eller fordi barnet ikke kan rummes under de nuværende forhold og vilkår, og det derfor bliver halvdårlige løsninger både for det eller de børn, der har brug for særlig støtte, men også for alle de andre børn i klassen, der har brug for rolige rammer for at lære.

En løsning kunne være mellemformer, men det er økonomien slet ikke til, og der samlæses på mange årgange. Så ved jeg også godt, hvad det er for et pres lærerne er under hver eneste dag.

Det er enorme menneskelige omkostninger hver eneste dag for både elever, forældre og medarbejdere på skolen.

For et par år siden fik HK lavet en undersøgelse i samarbejde med Arbejderbevægelses erhvervsråd om stress. Jeg tror ikke, at konklusionen kommer bag på mange af os, stress er skadeligt for alle; arbejdspladsen og samfundet som helhed. Det koster samfundet 55 mia. om året. Det burde i sig selv være en grund til, vi sætter ind og forebygger stress. Der er masser af årsager til stress, og det kan være svært at pege helt entydigt på, hvad det er, der stresser, viser rapporten.

Når omkring 15 procent oplever arbejdsrelateret stress, er det et problem, som bør tages alvorligt. Stress kan være forbundet med øget sygefravær og i værste fald afgang fra arbejdsmarkedet, hvilket – udover at være omkostningsfuldt for den enkelte – er dyrt for samfundsøkonomien.

Derfor bør stress forebygges, hvilket f.eks. kan ske gennem bedre ledelse. Selvfølgelig er det langt mere komplekst end blot ledelsen, men det kræver forebyggende tiltag og derfor ledelse tæt på. Det kræver også ledelse, der er klar på at ændre i fx skemaer, opgaver, generelle rammer for arbejdet, end det i dag er tilfældet.

Mange skoler har skåret ned eller er stoppet med at tage på ture, både sociale ture og på de faglige ekskursioner. Det har stået på i mange år. Flere skoler forsøger, fordi de virkelig synes det er vigtigt – hvilket jeg er enig i – at finde pengene alligevel. Så eleverne i det mindste 1 gang i deres skoletid kan komme på lejrskole. Det er faktisk en del af det at udvikle og danne børn, at vi tager

afsted på ture, lejrskoler og i det hele taget bedriver aktiviteter ud af huset. Det er her, hvor undervisning kan foregå på en anden måde, det er her, hvor vi danner stærkere relationer mellem lærerne og eleverne og eleverne i mellem. Det er her, hvor elever, der måske har det svært i rammerne på skolen, faktisk har mulighed for at vise sider af sig selv, der kan sætte dem i et anderledes lys overfor deres kammerater og deres lærere. Det er her, hvor elever har mulighed for at sprænge de rammer, de nogle gange bliver trykket af.

Relationer kræver tid. Hvis ikke læreren har tid, når eleven har brug for en at betro sig til, eller lave sjov med eller bare tale med, så bliver det sværere at skabe de vigtige relationer for elevernes faglige og personlige udvikling. Vi har brug for TID. Det betyder også, at vi har brug for flere lærere. Flere lærere betyder flere ressourcer. Dem skal vi bruge til det daglige forebyggende og rettidige arbejde i samarbejde med fx PPR og skolens øvrige støttefunktioner til at skabe den bedst mulige hverdag for vores elever. Både dem, der har brug for lidt ekstra og for de elever, der "bare" har brug for almindelig skolegang.

Det er korrekt, at børnetallet falder i vores kommune, men antallet af lærere er faldet mere procentmæssigt – så det er ikke underligt, skolerne er maks pressede.

Der er derfor behov for flere investeringer i folkeskolen.

Jeg er med på, at vi er nødt til at tænke anderledes, men som jeg tidligere har nævnt, er der ikke penge nok i vores skolevæsen til at levere de nødvendige specialpædagogiske indsatser. Og det går ud over hele rammen for skolen.

Vi har brug for investeringer i folkeskolen, det har vi for alvor ikke fået gennem årene. Selv pengene fra lærermilliarden blev kun tilført de første to år, og så forsvandt de ned i et stort hul i kassen – og midler til anlæg steg.....

Med så mange børn med specielle behov i klasserne er det umuligt for en lærer at være sammen med 28 børn. Der er brug for to voksne i mange timer.

Vi ønsker, at man kigger på den menneskelige bundlinje. Hvis ikke børnene kan klare sig i folkeskolen, hvordan skal de så kunne klare sig senere i livet. Og hvis ikke lærerne kan holde til at arbejde i folkeskolen, hvem skal så give vores børn den ballast, de har brug for i livet.

Regeringen kom med et nyt folkeskoleudspil, men her skal længere åbningstider i SFO og klub finansieres med penge fra den understøttende undervisning – penge, der i dag bruges i undervisningen, fx på tolærerordninger.

Det er en uskik, at man lægger op til at bruge pengene to gange. Bliver finansieringen som regeringen lægger op til, vil over halvdelen af skolerne være nødt til at nedlægge to ud af fem timer, hvor eleverne har ekstra støtte i klassen.

Udspilletets gode ambitioner risikerer at støde på en mur, fordi man ikke har finansieringen på plads. Det vil svække kvaliteten og inklusionen, hvis vi skal lukke ned for tolærerordninger og andre tiltag, som vi ved virker.

Hvis man vil finansiere nye initiativer ved at trække ressourcer ud af den almene undervisning, er det faktisk bedre at lade være.

Forleden blev det nye folkeskoleudspil præsenteret. For mig ligner det et plaster på et åbent benbrud, men det dykker vi mere ned i efter påske.

Selv når vi oplever alt det dårlige, så har vi alligevel et af verdens bedste jobs. Der er ikke meget, der slår at opleve Camilla knække læsekoden, at se Peter kæmpe med matematikken og så efter mange år endelig har fanget systemet, eller opleve Emil blomstre i madkundskab, selvom rigtig meget andet i skolen driller. Eller opleve den tillid fra Sara, at hun betror sig til sin klasselærer om de dybeste hemmeligheder, fordi hun ved, at hun kan få hjælp, hvis hun har behov. Det er **det** folkeskolen kan. Det er så vigtigt, at det ikke forsvinder, og det skal vi passe godt på. Det er derfor, vi er lærere, og det er derfor, vi altid vil kæmpe for folkeskolen. Fordi den betyder alverden.

Vores fælles grundskole har et dobbelt formål nemlig at danne børn og unge til at blive myndige i deres eget liv, at kunne indgå i et demokratisk samfund med åndsfrihed og folkestyre OG give børnene og de unge kundskaber og færdigheder til at kunne udføre denne "livsgerning".

Christen Kold formulerede det således: "Træd varsomt, thi her bliver mennesker til."

Hvad er det, vi vil med vores skole? Jeg er ikke i tvivl. Vi danner hele mennesker, og det skal vi blive ved med. "Børnene skal blive til nogen, før de kan blive til noget", og det skal vi huske i et samfund, hvor alting går stærkt. Måske var det hele bedre i gamle dage!!!

Svend Brinkman skrev dette på sin facebook for et par uger siden:

"Jeg siger ikke, at alting var bedre, da jeg var barn. Jeg siger bare, at vi ikke havde telefonen med i skole, for ingen ledninger var så lange.

Vi kunne besøge skolebiblioteket og ikke et pædagogisk læringscenter. Vi kunne falde i staver uden at dyrke mindfulness, og de voksne kunne sove middagslur uden at powernappe. Ingen havde hørt om nationale test. Vi havde kontaktbøger og ingen aula.

Vi var bange for kviksand, bermudatrekanten og pejlevognen. Ikke kviklån, opioider og falske identiteter på nettet.

Vi så Vitek på fjernsynets eneste kanal, der begyndte kl. 17 med Egon Schmidt, der forklarede relativitetsteorien for os. Ikke endeløse reels på TikTok.

Vi beundrede fjerne popstjerner og fodboldspillere og ikke allestedsnærværende influencere.

Vi kunne gå en kilometer for at besøge legekammeraten for blot at opdage, at vedkommende ikke var hjemme.

Togene gik til tiden, og brevene kom frem dagen efter. De voksne havde faktisk fri, når de ikke var på arbejde, og fik ikke en eneste email.

Vi frygtede, hvad en andenrangs skuespiller, der hed Reagan, kunne finde på i Det Hvide Hus. Ikke en løgnagtig, narcissistisk bølle, der hedder Trump.

Okay, måske siger jeg faktisk, at alting var bedre, da jeg var barn. Bortset fra fremtiden, men det vidste vi ikke."

Mens jeg har siddet og skrevet på denne beretning, kører livet videre i højhastighed. En tilsyneladende uendelig krig i Ukraine, en nærmest uløselig krig i Israel/Palæstina, en uforståelig valgkamp i USA, en dansk politiker, der gik alt for tidligt bort, et fuldstændig meningsløst drab på en uskyldig familiefar i Randers. Alt dette er konflikter og situationer vores skolebørn skal navigere i. For de ved det hele, de ser og hører i hvert fald om det – på alle tilgængelige medier. Det skal vi som lærerforening hjælpe vores medlemmer med at kunne være i. Det gør I, som tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter et fremragende arbejde for, at de kan lykkes med. I er vores forlængede arm på arbejdspladserne, og I gør det formidabelt også under ind imellem ret udfordrede forhold og begrænsede timer til jeres rådighed. I er krumtappen på skolerne, og de ledere, der ikke har forstået, at I bør være hendes eller hans nærmeste samarbejdspartner, har efter min mening ikke forstået den værdi, I tilføjer både lederen og arbejdspladsen.

Så tak til jer. OG tusind tak til kredsstyrelsen for jeres utrættelige engagement, samarbejde og ansvarlige arbejde – det gør mit arbejde lettere. I er altid klar på nye ideer og til at skabe den bedste kreds for vores medlemmer. Også en stor tak til vores to ansatte på kontoret, Mette og Rie. Rie du er ryggraden på kontoret og altid til at regne med. Du er altid den første, vores medlemmer møder, og de roser dig. Mette, du løser svære sager – og det gør du til stor gavn for vores medlemmer.

Til sidst en tak til pensionistforeningen for at varetage pensionisternes interesser og planlægge spændende ture.

Nu sidder I måske og tænker – "hun har da intet sagt om løn og OK24".

Da vi har et hovedstyrelsesmedlem som dirigent, har vi valgt i år, at når vi er færdige med generalforsamlingen og inden spisning, så vil Niels Lynnerup fortælle lidt om OK med mulighed for spørgsmål.

Derfor bliver det kun kort fra mig. I forhold til løn bagudrettet - så plejer vi at følge kampagnen, "Er du OK", med løntjek i uge 38 og 39. I år har vi valgt en anden tilgang. Vi har tilbudt at komme ud på skolerne og tjekke lønsedler og få en snak med medlemmerne. Vi er ikke færdige med vores runde, men det har indtil nu været en rigtig god oplevelse.

Den endelige aftale landede den 1. marts. OK24 er en to-årlig aftale med en samlet ramme til forhandling på i alt 8,8 %.

Resultatet udgøres dels af de generelle forhandlinger og af organisationsforhandlingerne. På det generelle niveau vil jeg fremhæve en lønstigning på 4 % allerede pr. 1. april i år og så yderligere 1,74 % til oktober pga. reguleringsordningen. På organisationsplan er det et tillæg til lærere på almenområdet på ca. 7.500 kr. i nutidskroner, som jeg vil fremhæve samt det, at vi er kommet med i den kommunale kompetencefond, hvilket fra 1. april 2025 muliggør uddannelse i 6 dage med

fokus på undervisningsfag, didaktiske eller vejledningsfaglige områder. På vores kongres sidste år, var det netop sikring af reallønnen og mulighed for kompetenceudvikling, der, på baggrund af medlemmernes indmeldinger, blev vedtaget som krav.

Den bliver formentlig snarest sendt til afstemning, og det er en enig kredsstyrelse, der anbefaler et ja. Det gør vi, fordi vi synes, det er gode resultater – og når det er sagt, så kommer vi til at holde et skarpt øje med, hvordan der gøres brug af kompetencefonden.

Og med disse ord, overgiver jeg beretningen til generalforsamlingen.

Tak for ordet.